יום ג', ז' באב תשס"ג (05 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

'חיוב או פטור בקיום מצוות על הירח' [מתוך הספר "ליום חגנו"][ההמשך מאתמול]
אבל אם יש עוד אחד כמוהו, אין קדושתו של אחד מהם עולה על **כל** יתר המקומות. **בכל כפילות, יש משום מיעוט דמות של שני המקבילים**.
דבר זה הוא גם ביחס למצוות התלויות בזמן. אין מצות שבת במתכונתה זו יכולה להיות במקום (הירח) שם היום הוא פי 30 מאשר הוא על הארץ. כי יום כזה אינו היום השביעי בו שבת אלוקים בבריאת העולם.
ואם תאמר: אם אין מקום על הירח ל**כל** המצוות, הרי יש שם מקום למקצתן, והן תחייבנה בני אדם שיגיעו לשם. על כך, יש לומר: אין תורה לחצאין. תרי"ג [613] המצוות שנאמרו לו למשה – שלמוֹת אחת הן. פחות ממספר זה או יותר ממנו איננה כבר תורה. **"לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו."** [דברים י"ג 1] כי אז אין התורה תורה. מי שאיננו מודה במצווה אחת, כמוהו כמתכחש לכל התורה כולה. אין תורה אלא בשלמותה. כשאין אין היא שלמה, מאבדת היא ערכה מכל וכל.
השמיים והארץ אינם סדנא אחד אלא שניים.
אין לכן מקום לתורה על הירח, מכיוון שהרבה מצוות התורה הצמודות למקומות מסויימים ולזמנים מסויימים אינן יכולות שם לחייב. לא **שם** נצטווינו לבנות בית המקדש, לא **שם** נצטוינו על מצוות התלויות בארץ, ולא **שם** קיים יום אחד של ערב ובוקר בשיעור גודל שעליו נצטוינו ביחס לשבת ולמועדים.

***

מליקוטי מדרשים על חורבן בית המקדש השני [לקראת תשעה באב, בעוד יומיים]...
ארבעה דוכסים היו באותו מעמד [במפגש בין אספסינוס, המפקד הרומי, לבין רבן יוחנן בן זכאי]: דוכס של ערביים, **פנגר** שמו, דוכס של אפריקה, דוכס של אלכסנדריה, ודוכס של פלסטיני.
התחילו מושלין משלות לפני רבן יוחנן בן זכאי: 'חבית שקינן נחש בתוכה – כיצד עושין לו?' אמר להם: 'מביאין חובר וחוברין את הנחש ומניחין את החבית.' אמר פנגר: 'הורגין את הנחש ושוברין את החבית.' 'מגדל שקינן בו נחש כיצד עושין?' אמר להם: 'מביאין חובר וחוברין את הנחש ומניחין את המגדל.' אמר פנגר: 'הורגין את הנחש ושורפין את המגדל.' אמר רבן יוחנן בן זכאי לפנגר: 'כל השכנים שעושים רעה – לעצמם עושים. לא דייך שאין אתה מלמד סניגוריא, אלא שאתה מלמד קטיגוריא?' אמר לו (פנגר לריב"ז): 'טובתכם אני דורש! שכל זמן שהבית הזה [בית המקדש תובב"א] קיים, המלכויות מתגרות בכם; נחרב הבית הזה – אין המלכויות מתגרות בכם.' אמר לו רבן יוחנן: 'הלב יודע אם לעקל אם לעקלקלות.'
כשאספסינוס כבש את העיר, הוא חילק את ארבע חומותיה לארבעת הדוכסין, ועלה **השער המערבי לפנגר**. וגזרו מן השמיים **שלא ייחרב לעולם**! למה? ששכינה במערב (מקום קודש הקדשים). הללו [הדוכסים האחרים] החריבו את שלהם, והוא [פנגר] לא החריב את שלו. שלח אספסינוס והביאו. אמר לו: 'למה לא החרבת את שלך?' אמר לו [פנגר לאספסינוס]: 'לשבחה של מלכות עשיתי! שאילו החרבתיו, לא היו יודעים מה החרבת. עכשיו יראו הבריות ויאמרו: ראו כוחו של אספסינוס מה החריב!' אמר לו: 'יפה עשית, אלא

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **ז'** ב**אב** תשס"ג (**05** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשביל שעברת על מצוותיי – עלֵה לראש הגג והפל את עצמך. אם תחיה – תחיה, ואם תמות – תמות. עלה (פנגר) והפיל עצמו ומת. ופגעה בו קללה של רבן יוחנן בן זכאי. [ספר התודעה]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל